

Imperium Habsburgów w XVI wieku

Europa w XVI wieku stała się polem bitwy dwóch rywalizujących ze sobą rodów. Jagiellonowie ustąpili rywalizacji o wpływy w Europie środkowo-wschodniej na rzecz dynastii Habsburgów.

Imperium Habsburgów powstało wskutek szczęśliwie dobieranych małżeństw i układów dynastycznych. Czołowym strategiem rozwoju dynastycznego Habsburgów był Maksymilian I - cesarz w latach 1508-1519, który dzięki związkom małżeńskim pozyskał dla Habsburgów trony sześciu państw. Jego wnuk Karol V, który panował w latach 1519-1556, skupił pod swymi rządami królestwo Hiszpanii, powstałe z połączenia Kastylii i Aragonii w drugiej połowie XV w. Panował też nad zamorskimi koloniami, w Niderlandach, Neapolu i Sycylii. W 1526 r. Habsburgowie odziedziczyli korony Czech i Węgier wraz z Chorwacją. Wojny, które toczono na terenie Włoch z Francuzami w latach 1492-1559, dały Habsburgom władanie w księstwie Mediolanu oraz przewagę na Półwyspie Apenińskim.

Walka o hegemonię w Europie pomiędzy francuskimi Walezjuszami i hiszpańsko-austriackimi Habsburgami zakończyła w połowie XVI w. uzyskaniem przewagi przez tę drugą dynastię. W 1556 r. cesarz Karol V abdykował. Imperium zostało podzielone, a syn Karola V - Filip II objął tron Hiszpanii wraz z jej amerykańskimi wicekrólestwami, uzyskując władzę również nad Niderlandami, Mediolanem i Neapolem. Jego brat – Ferdynand I został cesarzem i przejął rodzową domenę Habsburgów oraz królestwa Czech i Węgier. Dynastia rozdzieliła się w ten sposób na dwie linie – hiszpańską i austriacką.